

mõdetatasse, mis järel arwata wõib, misjugu se paiga peal laew suure mere peal on. Nenda mõdetatasse igal pääwal umbes lõunne aaval seda paika, kus laew seisab, arwatasse selle paiga vasta, kust laew heile sel aaval wälsja läks ja nähakse sellest, kui fiirest laew joofseb.

Bruus — see on minu esimese bootsmanni nimi — läks nagu issa oma kajüti ja hakkas arwama. Temal oli üks iseärnaline viis selle töö juures, mis teda aga issa korda saatis. Nenda arwas tema fa nüüd wälsja, et meie heilisest sellest aastast saadik 96 kilometrit edasi jõudnud oline.

„Kuus fölme tundis, kapten, et see ole föit, mislega rahul olla wõime?” küüs tema, ei saanud aga waštust. Bruus töötis filmad üles, selle puldi poole, kus mind ietuma arwas, nägi seal sedagi istuma, lüüs üneste, ei saanud aga jälle wastust. Natuke kohfudes tõusis tema üles, astus ligemale ja põrkas järsku tagasi, kui temal muidu fa foru rammu ja julgust oli. Jätuja oli ennast tema poole pööranud ja Bruus arwas pool pimedas kajüitis üht põlewate filmidega fahwatanud ja õraslõppenud nägu nägema, mis temal täitsa tundmata oli. — Tema taganes fartsani ja oli ühe fargamisega laewa lael.

„Kapten”, hüüdis tema wärisewa healega, „seal all ietub üts mees, üks inimene, selle

nägu mina veel siin laewa peal näinud ei ole.” —

„See on viist teine bootsmann wõi moona-meister.”

„Ei ole, kapten, see on — üks tundmata mees — üts wõeras — ses — Teie puldi taga ietub — ja temal on filmad! — oh, filmad!!”

„Üts wõeras? Mis mõte? Terwe kuu aega oleme juba merel. Kas olete hull?”

„Wõib olla, kapten — aga siiski nägin mina teda! — mina nägin teda, nagu nüüd Teid näen!”

„Ja siis”, ütlesin mina, lui Teie arvate, et laewas üts wõeras, üts malsuta reisija on, siis oli Teie kohus tema fraest finni wõitta ja teda minu juure tuua. Kas tema siis on? Lasse teda lohe minu juure tulla.”

Selle järsku läsu üle kohkus Bruus veel rohkem.

„Kapten, mina ei ole italgi viirastusi ega lontisi uelunud, aga kui mina Teile ütlesda tohin mis mõtlén, siis ei tahaks mina teist korda ütsi selle näu ette astuda.”

„Bruus, Teie teete ennast noljakate. Tooge see inimene lohe seia, kas kuulete, lohe!”

Esimene bootsmann fahwatas ja palus häda-like healega:

„Kapten, lui soovite, siis lähme mõlemad alla.”